

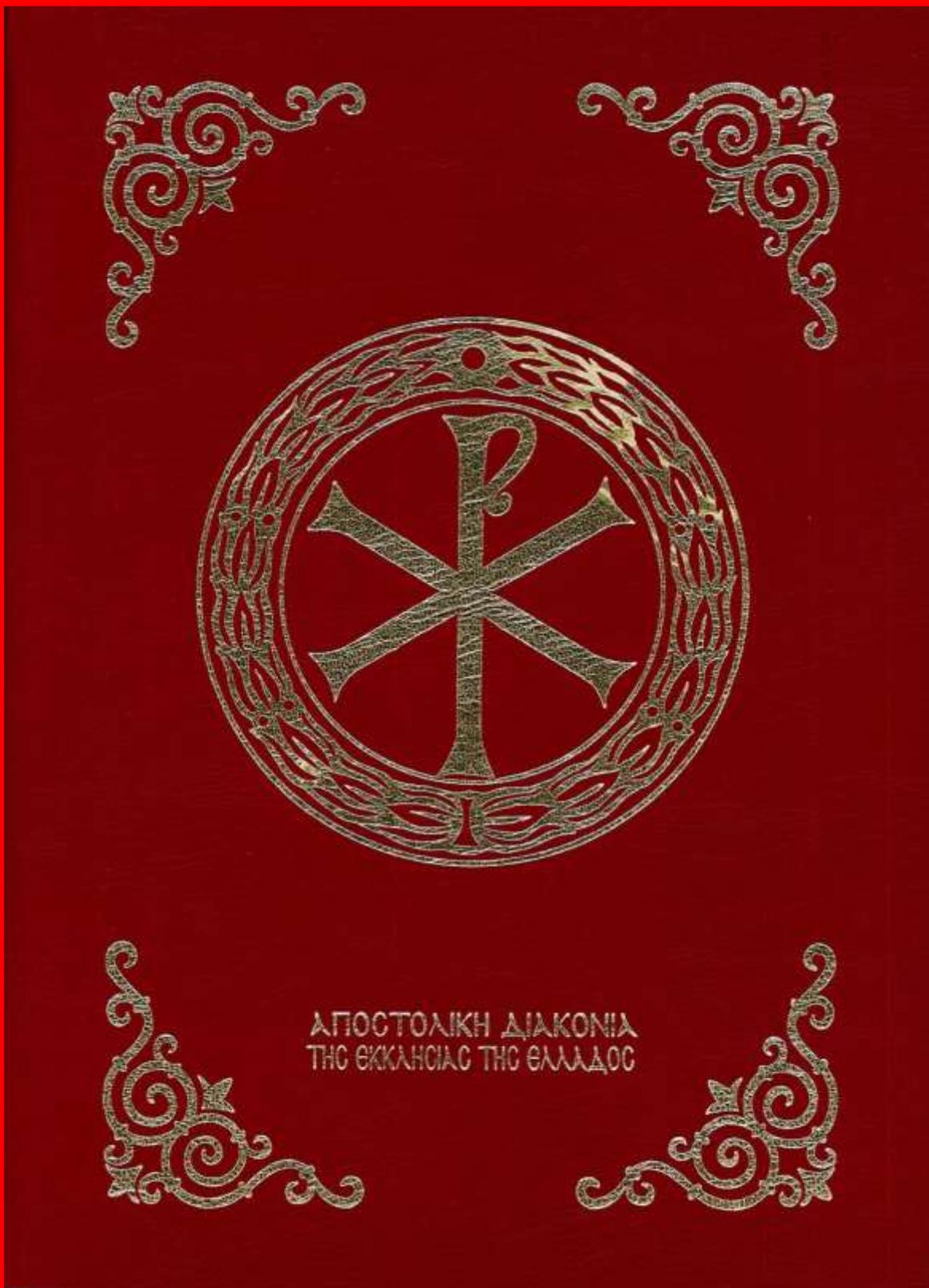
TEZAUUR LITURGIC

27 IULIE

CANONUL SF. MARE MUCENIC PANTELIMON TĂMĂDUITORUL

BIBLIOTECA AGHIORITICĂ-1937
VOLOS, 1937

27 ΙΟΥΛΙΟΥ

ΠΑΝΤΕΛΕΗΜΟΝΟΣ ΑΝΑΡΓΥΡΟΥ

ΚΑΝΟΝ

Ῥδὴ α'. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Σὲ παρακαλοῦμεν οἱ ἐν δεινοῖς πειρασμοῖς πεσόντες, ἐκζητοῦντες ἀπαλλαγὴν, θεῖε ἰατρὲ Παντελεῆμον, τούτων ἀπάντων ἡμᾶς νῦν ἐκλύτρωσαι.

Ἔχων ᾧ Ἀνάργυρε πρὸς Θεὸν, πολλὴν παρρησίαν, τοὺς προστρέχοντας εὐλαβῶς, τῷ σεπτῷ ναῷ σου ἀθλοφόρε, ἐκ τῶν παθῶν ταῖς εὐχαῖς σου διάσωσον.

Ῥύστην γὰρ σε ἔχοντες καὶ φρουρὸν ταχυνὸν αἰτοῦμεν, λυτρωθῆναι τῶν δυσχερῶν νόσων τε παντοίας ἐπηρείας καὶ συμφορῶν, ἰατὴρ συμπαθέστατε.

Θεοτοκίον.

Σαρκὸς μου τὰ πάθη τὰ χαλεπὰ, αἴτησαι σὸν τόκον, θανατῶσαι, ᾧ Μαριὰμ, καὶ νεκρὸν μὲ ὄντα ἁμαρτίαις, ἀναζῶσαι ὡς φύσει φιλάνθρωπος.

Ῥδὴ γ'. Οὐρανίας ἄψιδος.

Διασκέδασον μάκαρ, τὰ τῆς ψυχῆς τραύματα, καὶ τῆς ἀθυμίας τὴν ζάλην, καθικετεύομεν, σὲ γὰρ θεόσοφε, γαληνιαῖον λιμένα ἔχοντες προσφεύγομεν οἱ χειμαζόμενοι.

Ἐλεήμονος γνώμης πλουτεῖν σε, θεῖε κηρύττομεν,

ἐλεημοσύνην διδόντα πᾶσι τοῖς χρήζουσι, πάντας γὰρ, ἅγιε Παντελεῆμον, τοὺς πίστει, ἐλεεῖς καλοῦντάς σου τὸν θεῖον ὄνομα.

Συνημμένος χορείαις Ἀγγελικαῖς, πάνσεμνε, καὶ Θεοῦ τῷ θρόνῳ περιχαρῶς παριστάμενος, τοὺς δεομένους σου, καὶ σὼ ναῶ προσιόντας, τῶν δεινῶν ἐκλύτρωσαι ὡς συμπαθέστατος.

Θεοτοκίον.

Ὡς Θεοῦ σε Μητέρα, καὶ γηγενῶν καύχημα, πίστει ἀνυμνοῦμεν, Παρθένε καὶ μακαρίζομεν, ῥῦσαι πανάχραντε, παντοίας νόσου καὶ βλάβης, τοὺς τὴν σὴν ἀντίληψιν καθικετεύοντας.

Διάσωζε, παντοίας νόσου καὶ βλάβης Παντελεῆμον, τοὺς μετ' εὐλαβείας τῷ σὼ τεμένει προστρέχοντας, πρεσβείαις σου ἱεραῖς πρὸς τὸν Κτίστην.

Ἐπίβλεπον, ἐν εὐμενείᾳ...

Ὡδὴ δ' . Εἰσακήκοα Κύριε.

Ἄθλοφόρε Ἀνάργυρε, πάντας τοὺς τιμῶντάς σε περιφρούρησον, καὶ ταχέως δὸς τὴν ἴασιν, ταῖς πρὸς τὸν Σωτῆρα μεσιτείαις σου.

Μακαρίσωμεν ἅπαντες, τὸν Παντελεῆμονα καὶ βοήσωμεν· φθάσον, ῥῦσαι ταῖς πρεσβείαις σου, ἐκ παντὸς κινδύνου τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Ἐκ κινδύνων καὶ θλίψεων, πάντας ἀδοκῆτων, θεῖε Ἀνάργυρε, ἀπημάντους διαφύλαττε, τοὺς τῷ σὼ τεμένει προσπελάζοντας.

Θεοτοκίον.

Ῥῥσαι Μῆτερ τὸν δούλον σου, τῶν κατεχουσῶν με παντοίων θλίψεων· ἐπὶ σοὶ γὰρ ἀνατίθημι, τὴν ἐλπίδα πᾶσαν ἀειπάρθενε.

Ῥδὴ ε' . Φώτισον ἡμᾶς.

Ῥῥσαί με δεινῶν, ᾧ Ἀνάργυρε θεόσοφε, τὸν εὐλαβῶς σε προσκαλούμενον, καὶ ταῖς λιταῖς σου, πάσης θλίψεως ἀπάλλαξον.

Νῦν αἱ δωρεαὶ, ὡς πηγαὶ πιστοῖς ἰάσεων, ταῖς σαῖς πρεσβείαις ἐπιπέονται, Παντελεῆμον, ἐκ Θεοῦ τοῖς προσιοῦσί σοι.

Σοῦ ἐν τῷ ναῷ, προσελθόντας ἡμᾶς ἅπαντας, Παντελεῆμον ἐλευθέρωσον, ἐκ νοσημάτων ταῖς εὐχαῖς σου, καὶ κακώσεων.

Θεοτοκίον.

Ψυχῆς τῆς ἐμῆς, τὰ χαλεπὰ ἀρρώσθηματα, καὶ τὰ τοῦ σώματός μου ἴασαι, ταῖς μητρικαῖς σου λιταῖς Ἀειπάρθενε.

Ῥδὴ στ' . Τὴν δέησιν.

Ῥπέρμαχον, ἀληθῶς γνωρίζομεν, καὶ φρουρὸν Παντελεῆμον παμμάκαρ, πολυειδῆ, καταπαύοντα πάθη, καὶ ἐπηρείας δαιμόνων ἀπείργοντα· δεόμεθά σου οὖν ἀεὶ, ἀναγκῶν καὶ παθῶν ἡμᾶς λύτρωσαι.

Ἦγίασεν, ᾧ Ἀνάργυρε θεῖε, σὲ ὁ πάνσοφος Θεὸς ὄν δυσώπει, ἁγιασμὸν, τοῖς σοῖς δούλοις ἐκπέμψαι, καὶ φωτισμὸν καὶ πταισμάτων τὴν λύτρωσιν· προστάτης

γὰρ παρὰ Θεοῦ, ἐδωρήθης ἡμῖν συμπαθέστατος.
Νοοῦντες, τὴν πρὸς Θεὸν πανθαύμαστον, παρρησίαν
σου Ἀναργυρε μάκαρ, πάντες πιστοὶ, σὲ ὑμνοῦμέν ἐκ
πόθου, ῥῦσαι ἡμᾶς συμφορῶν καὶ κακώσεων, λιταῖς
σου πρὸς τὸν λυτρωτὴν, ἐκπληρῶν τὰς αἰτήσεις τῶν
δούλων σου.

Θεοτοκίον.

Ἡ μόνη, τὸν Λυτρωτὴν κυήσασα, Σὺ ὑπάρχεις
Παναγία Παρθένε, ὃν ἐκτενώς, καὶ ἀπαύστως
δυσώπει, ἐλεηθῆναι ἡμᾶς τοὺς ὑμνοῦντάς σε, τυχεῖν τε
τῆς ἐν οὐρανῷ, ἀπολαύσεως δόξης καὶ χάριτος.

Ῥδὴ ζ'. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Ἀναργύρου τοῦ Θείου, τὴν πανίερον μνήμην πιστοὶ
γεραίροντες, δεόμεθα τῆς Θείας, αὐτοῦ ἐπαπολαῦσαι,
ἀρωγῆς τε καὶ χάριτος, καὶ οἱ νοσοῦντες δεινῶς,
ταχείας ὑγείας.

Τοῦ σοφοῦ Ἀναργύρου, ὁ ναὸς ὠραῖσθη πολλοῖς ἐν
θαύμασιν, ἐν ᾧ τῶν προσιόντων, ἐν πίστει καὶ ἐλπίδι,
αἱ ἀσθένειαι παύουσι, καὶ τῶν δαιμόνων φρικταὶ,
ἐπήρειαι ἠττῶνται.

Ῥυεὶς τάχος καὶ σώξεις, ταῖς θερμαῖς πρεσβείαις σου,
θεῖε Ἀναργυρε· καὶ γὰρ εἰ μὴ ἐφρούρεις, ἡμᾶς τοὺς
σοὺς ἰκέτας, ἀπολώλειμεν ἅπαντες, καὶ ἐγεγόνειμεν
ἄν, κατάβρωμα δαιμόνων.

Θεοτοκίον.

Νέον φέρουσα βρέφος, τὸν πρὸ τῶν αἰῶνων Θεὸν
Παναμώμητε, ταῖς σαῖς σεπταῖς ἀγκάλαις, μὴ παύση

δυσωποῦσα, λυτρωθῆναι τοὺς δούλους σου, πυρὸς, σεισμοῦ καὶ λοιμοῦ, καὶ νόσων ἀνιάτων.

Ὠδὴ η΄. Τὸν Βασιλέα.

Τοὺς προσιόντας σου, τῷ ναῷ διατήρει, πειρασμῶν τε καὶ κινδύνων ἀτρότους· ἔχεις καὶ γὰρ τοῦτον, φρουροῦντα ἡμᾶς πάντα.

Ὡς κεκτημένος, παρὰ Θεῷ παρρησίαν, καθικέτευε ὑπὲρ τῶν σὲ τιμώντων· καὶ εὐχαῖς σου ῥύου, κινδύνων ἀδοκῆτων.

Τοὺς σοὺς ἰκέτας, Παντελεῆμον θεόφρον, ἀπὸ θλίψεων κινδύνων τε καὶ νόσων, ταῖς πρὸς τὸν Σωτῆρα, ἀπάλλαξον εὐχαῖς σου.

Θεοτοκίον.

Ἰλεων Κόρη, ὃν ἐν ἀγκάλαις βαστάζεις, Σὺ ἀπέργασαι ἔμοι τῷ παναθλίῳ, καὶ τοῦτον δυσώπει, ῥυσθῆναί με πταισμάτων.

Ὠδὴ θ΄. Κυρίως Θεοτόκον.

Σὲ ἔχοντες προστάτην, σοφὴ Παντελεῆμον, μετὰ Θεὸν καὶ σωτῆρα καὶ πρόμαχον, ἐκ πάσης βλάβης ῥύομεθα ταῖς πρεσβείαις σου.

Ἰάματα παντοῖα, βλύζει ὁ ναός σου, καὶ ἀπελαύνει δαιμόνων τὰ πνεύματα, Παντελεῆμον, διὸ σὲ πίστει γεραίρομεν.

Ῥῦσαι ἐκ κινδύνων, ὃ Παντελεῆμον, τοὺς τῷ τεμένει σου πίστει προστρέχοντας, καὶ ἐκ τῶν νόσων ἀπάλλαξον ταῖς πρεσβείαις σου.

Ὡς ἔχων παρρησίαν, ὃ Παντελεῆμον, πρὸς τὸν τῶν ὅλων Σωτῆρα, καὶ Κύριον, ῥῶσιν ἡμῖν σαῖς εὐχαῖς Ἀνάργυρε δώρησαι.

Θεοτοκίον.

Μαρία Θεοτόκε, τοὺς πιστῶς τιμῶντας, καὶ προσκυνοῦντας τὸν τόκον σου, Πάναγνε, ἀμαρτιῶν καὶ δεινῶν, εὐχαῖς σου ἐκλυτρώσαι.

